

Forøgelse har det ærede Udvalg anført, at der er hengaaet endeel Aar, siden Erklæringer bleve indhenteede fra de vedkommende Embedsmænd og fra Amtsraadet, og dernæst, at Sognefogderne herefter skulle overtage saavel Lægdsmændens som Budfogdens Tjenester. Hvad det Sidste angaaer, mener jeg, at de Vedkommende, som have afgivet Erklæringer, maae have taget Hensyn til, at Sognefogderne herefter skulle overtage Lægdsvæsenet og Budfogdetjenesten. Det var, hvis jeg ikke feiler, Noget, der var givet, da Erklæringerne bleve indhenteede. Den næste Grund, der anføres, er den, at vi siden 1852 have haft stre meget heldige Aar, som igjen have foranlediget, at der foretoges store communale Arbejder, hvorved Sognefogdernes Løn betydeligt er steget. Det er fuldkommen rigtigt, og jeg troer, at man maa paaskønne, at denne Virksomhed har fundet Sted i Communerne, og at det er saadanne heldige Aar, der skulle benyttes til gavnlige Foretagender; men der er den Omstændighed derved, at vi ikke vide, hvortil de heldige Aar vedvare; men derimod ere vi her beskæftigede med at votere en Lov om en højere Udgift, som skal vedvare, og det har altid nogen Betænkelse ved sig. Det træffer sig ogsaa saaledes, at det nu synes, som om disse heldige Aar ere i stærk Tilbagegang. Naar vi see hen til Kornpriserne, saaledes som de nu hver Postdag dale, saa er der ingen Udset til, at det nærværende Aar skulde blive heldigere end Aaret 1852, og hvorledes de følgende Aar skulle blive, er skjult for os Alle. Det er derfor fornemmelig min Anskuelse af denne Sag, at hele Lovudkastet kunde være ordnet paa den af mig antydede Maade, og at der ikke er nogen Anledning for Thinget til at gaae ind paa en højere Betaling for Sognefogderne end den, som af Regjeringen er foreslaaet.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler anførte, er der to Omstændigheder, som jeg ikke vil sige, at han har overset, men som han ialtsald ikke har tillagt tilstrækkelig Bægt. Det er nemlig først det, at den nærværende Tingenes Tilstand er ingenlunde den, at der hidtil kun er blevet — om

jeg saa maa sige — rembourseret eller erstattet Sognefogderne, hvad de have udlagt, at der blot er givet dem et Bederlag for deres eget Udlæg, men de have modtaget et Bederlag for deres Arbejde. Spørgsmaalet er altsaa ikke, om en Post, der hidtil har havt udelukkende Charakter af et Ombud, nu skal forandres til at blive en lønnet Post; men den beholder ogsaa fremdeles i Hovedsagen sin Charakter som Ombud, og den har tidligere været en Post, der ikke blot har faaet erstattet et gjort Udlæg, men virkelig er bleven lønnet med et Bederlag for præsteret Arbejde. Det er dette Bederlag, som nu anderledes skal bestemmes. Naar den ærede Landstingsmand indrømmer, at den nuværende Norm for dette Bederlag er uhensigtsmæssig og ubillig, saa har han med det samme erkendt, at en Omregulering af samme er en høist vigtig og paatrængende Forbedring. Men dette vilde ingenlunde opnaaes ved at sætte et Maximum for det Hartkorn, af hvilket en Sognefoged kan fritages for at svare Afgifter; thi for det Første er denne Fritagelses Værdi en fra Aar til Aar og fra Sogn til Sogn aldeles omkiftende Størrelse, og dernæst vilde man paa ingen Maade afhjælpe den Hovedsag, at der aldeles ikke er noget Forhold imellem en Sognefogeds Besiddings Byrder og det Hartkorn, som den, der i et givet Dieblik er Sognefoged, eier. Man kan sige, at der er et proportionalt Forhold imellem Arbejdet og Sognets Hartkorn, men sandelig ikke, at der er et Forhold imellem Arbejdet og Sognefogdens Hartkorn. For at gjøre dette indlysende behøver jeg kun at gjøre et simpelt Tankeexperiment, der saagodt som hver Dag bekræftes af Virkeligheden, nemlig at en Sognefoged med 12—16 Edr. Hartkorn afgaaer og erstattes af en, der kun har 2 Edr.; i saa Fald bliver Arbejdet et og det samme, medens derimod Lønnen synker ned til $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{8}$ og i det omvendte Tilfælde vilde blive flere Gange fordoblet. Det har, forekommer det mig, aabenbart ingen rimelig Mening i sig. Dernæst taler den ærede Landstingsmand, som om der var foreslaaet en fast Løn af 100 Rd.; men det er ikke Tilfældet. Der er foreslaaet en fast Løn, som af Amtsraadet kan bestemmes at